

WAT HEB IK NU AAN M'N FIETS HANGEN

Komisch spel in drie bedrijven

door

JAN KERKHOF

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAT HEB IK NU AAN M'N FIETS HANGEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN KERKHOF** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Tony v/d Zanden

Wilma - zijn vrouw

Femke - zijn jongste dochter

Hetty - getrouwde dochter

Opa - vader van Tony

Lucia - Italiaanse danseres

Hans - theateragent

Paula - buurvrouw

DECOR:

Doorsnee huiskamer, normale inrichting met minimaal één luie stoel op de achtergrond, op het voorplan hangt een kanarie-kooitje waarvan de bodem gemakkelijk verwijderd kan worden en er is een radio-cassetterecorder en een telefoon. Rechts uitgang naar keuken, links naar buiten en links uitgang naar overige vertrekken.

EERSTE BEDRIJF

Een zomermiddag.

Tony zit in luie stoel hard te snurken. Er liggen wat koperen kandelaars op tafel en er staat een doos met poetslappen en koperpoets.

WILMA: *(op, heeft nog wat koperwerk in haar handen, vazen en wat klein spul)* Zo, zo, meneer neemt het ervan. *(legt spullen op tafel)* Hela, doornroosje, word eens wakker!! *(Tony snurkt rustig door. Wilma buigt zich over hem heen en roept weer hard)* Zeg slaapkop, hoor je me niet? Wakker worden zeg ik!! *(nog geen reactie, dan wordt Wilma boos en port Tony met een kande-laar in z'n ribben)* Wakker worden, jongen, er is werk aan de winkel.

TONY *(vliegt overeind en kijkt verwilderd rond)* Oh, ben jij het. *(klinkt teleur gesteld)* Ik schrik me een aap, ik droomde net dat er een paar elfjes het koper zouden poetsen, ze wilden net beginnen toen jij me in m'n buik begon te rammen.

WILMA: Eigen schuld, moet je maar niet gaan zitten maffen onder diensttijd, en die sprookjes over elfjes zijn aan mij niet besteed, ik houd meer van tientjes en van Euro's. *(gebaar met duim en wijsvinger)* Poets jij dat koper nu maar en zorg dat je de slinger van de klok niet vergeet, en een beetje opschieten alstublieft.

TONY: *(mopperend)* Ja, ja, ik zal opschieten maar ik poets liever de plaat.

WILMA: *(dreigend)* Laat ik het niet merken, jij poetst alleen het koper, luiwammes.

TONY: Goed, goed, maar ik heb er niet veel slinger in.

WILMA: Dat is ook niet nodig, als je maar zorgt dat het klaar is als ik straks thuiskom. Is dat duidelijk?

TONY: *(heel onderdanig)* Ja Wilma, maar ik moet straks naar de repetitie van de operette. Ik heb een nieuwe Italiaanse partner. Lucia heet ze. Ik moet haar nog van alles leren, ze is nog heel jong.

WILMA: Nou, die Lucia moet dan maar wachten dit werk gaat voor.

TONY: *(gedwee)* Ja, Wilma.

WILMA: En je rookt niet hierbinnen, als je wilt roken doe je dat vanavond maar buiten als je afgewerkt bent. Ik ga winkelen en daarna ga ik tennissen. *(af)*

TONY: *(tot het publiek)* En ik mag deze rommel poetsen terwijl mevrouw gaat winkelen en tennissen. *(begint te poetsen)*

OPA: *(op, loopt krom met stok, lachend)* Kijk kijk, pantoffelheld weer druk in de weer op de vroege morgen. Trouwens, *(schertsend)* de

morgenstond heeft goud in de mond.

TONY: *(nijdig)* Houd alstublieft op over goud, opa, ik ga al over mijn nek als ik koper zie.

OPA: *(neemt z'n pijp van pijpenrekje en gaat in leunstoel zitten)* Ja, ja, ik begrijp het, het is niet alles goud wat er blinkt, en dat koper trouwens ook niet, maar daar mag jij voor zorgen.

TONY: Opa, hou alstublieft op, het is al erg genoeg dat Wilma me koeoneert!!!

OPA: Geef mijn tabak even aan?

TONY: *(neemt pakje tabak wat bij hem op tafel ligt en geeft dat aan opa)* Je mag hierbinnen niet roken van Wilma.

OPA: Dat weet ik, maar ze is er nu toch niet, en iets wat je stiekem doet is altijd veel lekkerder.

TONY: *(brengt tabak)* Dat dacht ik vroeger ook, maar dat is goed over, ik ben een stommeling geweest.

OPA: Dat klopt, en werk nu maar gauw door, anders krijg je straks weer op je falie. *(grinnikt in zichzelf)* Eigen schuld grote bult, ik heb je vroeger dikwijls genoeg gewaarschuwd voor Wilma toen je verkering met haar had.

TONY: *(ongeduldig)* Ja ja, opa, hou daar nu maar over op. Als je verliefd bent doe je de stomste dingen, maar dat hoeft je me niet steeds onder m'n neus te wrijven.

OPA: *(belerend)* Je was eigenwijs, Wilma is geen meisje voor jou, dat heb ik je toen dikwijls genoeg gezegd. Wilma heeft een harde hand nodig, niet zo'n goede sul als jij bent. Maar je weet; wie z'n gat verbrandt moet op de blaren zitten.

TONY: *(timide)* Ik heb er al aan gedacht om te scheiden.

OPA: De weg van de minste weerstand dus, nee jongen, daar ben ik het niet mee eens, want ook in dit geval "scheiden doet lijden" en je kinderen zijn het daar beslist ook niet mee eens. Je moet er nu maar het beste van maken, je moet zorgen dat jij de baas bent, zoals het hoort.

TONY: Allemaal goed en wel, maar ik weet niet hoe.

OPA: Dat dacht ik al, nou ja, het is jouw probleem, ik zeg altijd maar zo: een vrouw en een fiets is altijd iets. *(gaat rustig pijpje zitten roken)*

PAULA: *(op)* Goedemorgen samen. *(tegen Tony)* Klaar voor de operette, Tony? Je Italiaanse schoonheid zit beslist al met smart op je te wachten.

TONY: Ik kan niet mee. *(wijst naar het koperwerk)*

PAULA: Maar deze repetitie is erg belangrijk, Tony, dat weet je. *(Tony trekt z'n schouders op)*

TONY: Dat weet ik, ja, maar ik moet koperpoetsen.

PAULA: Koperpoetsen? Waar is dat nu goed voor?

TONY: Dat wil Wilma zo, en die is de baas, zoals je weet.

PAULA: (*is intussen naar opa gelopen en klopt hem op z'n schouder*) En hoe gaat het met opa?

OPA: Mij gaat het goed, Paula, maar hij daar heeft het niet zo breed. Wilma heeft hem weer eens aan het werk gezet.

TONY: Ja, Paula, en opa zegt dat het mijn eigen schuld is dat ik een kwaai vrouw getroffen heb. Wat denk jij daarvan?

PAULA: (*lachend*) Mijn Willem zei vroeger altijd: er zijn twee soorten vrouwen, kwaai en heel kwaai. Dan mag jij dus nog niet eens mopperen. En ik neem aan dat je haar zelf uitgekozen hebt, dus heb je niets te mekkeren.

TONY: (*berustend*) Eigenlijk heeft zij mij uitgekozen, en ik, sul, trapte er met allebei m'n grote voeten in.

PAULA: En nu zit je met de gebakken peren en pieker je je suf hoe je dit aan moet pakken.

TONY: Je mag nooit meer raden, ja, ik heb me suf geprak-kiseerd. (*belangstellend*) Heb jij geen oplossing voor mij?

PAULA: (*rustig*) Jawel, er zijn oplossingen genoeg.

TONY: (*nieusgierig*) Laat eens horen, Paula.

PAULA: Op de eerste plaats; je kan weglopen.

TONY: Ja, maar waarheen? Want ze zal me achterna komen, waar ik ook heenga.

PAULA: Dan ga je toch van haar scheiden.

TONY: Dat vindt opa niet goed, dat is de weg van de minste weerstand, zegt hij..

PAULA: Daar heeft opa wel gelijk in.

OPA: (*vanuit z'n stoel*) Nu hoor je het eens van een ander.

PAULA: Ik heb nog wel een ander idee, niet gemakkelijk, maar het werkt gegarandeerd.

TONY: (*heel belangstellend*) Laat eens horen. (*Paula fluistert Tony wat in z'n oor*)

PAULA: Ze zal het niet fijn vinden, maar als je het doet, succes verzekerd.

TONY: Dus jij denkt dat het werkt?

PAULA: (*overtuigend*) Als je het goed aanpakt, op de manier zoals ik net heb gezegd, dan heb je gegarandeerd succes, maar je moet je niet laten overbluffen.

TONY: Jij praat er wel wat gemakkelijk over, jij kent Wilma niet zoals ik haar ken.

PAULA: De aanhouder wint, Tony. En ga je nu mee naar de repetitie of hoe zit het?

TONY: Dit moet eerst klaar, en de klok moet ik ook nog.

PAULA: Laat liggen die handel en ga mee, als je straks thuiskomt en ze begint te foeteren doe je wat ik je gezegd heb.

TONY: Ja, ja, maar het huis is te klein als ze ziet dat ik mijn werk niet heb gedaan.

PAULA: Niet zeveren, Tony, laat zien dat je een vent bent (*slaat hem op z'n schouder*) en kom mee.

TONY: (*beslissend*) Goed!!! Ik waag het er op, ik zet de kont tegen de krib. (*staat op*) Ik laat dit zootje liggen, trek wat andere kleren aan en ga met je mee.

PAULA: (*lachend*) Dat is tenminste mannentaal. Ik zou trouwens die actie wel willen zien als jij haar straks onder handen neemt.

TONY: En je kapot lachen als ik toch weer onder haar door moet.

PAULA: (*ongeduldig*) Begin je nu weer? Heb nu eens wat meer zelfvertrouwen en vertrouwen in mij.

TONY: Jou vertrouw ik wel, mezelf maar half en Wilma helemaal niet.

PAULA: Kop op, jongen, het lukt, dat weet ik zeker.

OPA: (*klopt zijn pijp uit, staat op en slaat Tony op z'n schouder*) Zijn jullie een plan aan het uitbroeden om Wilma klein te krijgen? Ga je haar op d'r falie geven? Dat wil ik meemaken. (*wrijft vergenoegd in z'n handen*) Ik wil zien dat jij haar er van langs geeft.

PAULA: (*lachend*) Dat is leedvermaak, opa.

OPA: (*ook lachend*) Ja, dat weet ik, maar er is geen groter vermaak dan leedvermaak.

TONY: (*angstig*) Je verraadt me toch niet, hè opa? Je houdt je mond stijf dicht, hè, en praat niet over ons plan.

OPA: (*geuststellend*) Maak je niet ongerust, ik sta er vierkant achter, voor mij kan het er ook alleen maar beter op worden en trouwens; ik houd wel van wat actie. (*lachend, kromgebogen af*)

PAULA: (*overtuigend*) Je hebt al een supporter.

TONY: Opa, ja, die is okè, die staat achter me, hij zit nu ook finaal onder de duim van Wilma.

PAULA: Goed zo, het begin is gemaakt. En zoals je weet; een goed begin is het halve werk, en nu doorzetten.

TONY: Ik zet door. Ga jij hier maar even zitten, dan trek ik wat anders aan, ik ben zo klaar. (*Tony af, Paula gaat aan tafel zitten en neemt b.v. tijdschrift*)

HETTY: (*op, kijkt verwonderd naar Paula*) Zo buurvrouw, al vroeg op pad, is hier niemand thuis?

PAULA: Jawel hoor, ik wacht op je vader. We gaan naar de repetitie van de operettevereniging. Hij is zich omkleden.

HETTY: (*verwonderd*) Operette? Doe jij daar ook aan mee? Is dat niet

verschrikkelijk lastig, al die teksten leren, en dan dat zingen?

PAULA: Nou, dat valt wel mee, bovendien is er veel afwisseling. De scènes zijn meestal maar kort en niet al te moeilijk.

HETTY: Het zou niets voor mij zijn.

PAULA: Momenteel repeteren we samen met een buitenlands operettegezelschap.

HETTY: Buitenlands? Ga weg. Spelen jullie internationaal?

PAULA: (*overtuigend*) Jazeker; daar zijn we dit jaar voor het eerst mee begonnen. Er is een Italiaans operettegezelschap hier waarmee we samen repeteren.

HETTY: Italianen? (*lachend*) Nou, kijk dan maar uit, Italianen zijn vrouwenjagers en ze zijn heel erg romantisch.

PAULA: Nou en, (*lachend*) ik kan ook heel romantisch zijn hoor, niets aan de hand dus, en ja, in een operette is de romantiek ook heel belangrijk, een van de grote aantrekkelijkheden van operette vind ik.

HETTY: Net iets voor vader. Ik zie het al voor me; pa zeilend over het toneel met een Italiaanse schone. Als hij maar niet verongelukt..

PAULA: En ik heb ook een Italiaanse partner, Giovannie heet hij.

HETTY: Spannend zeg, als jullie een uitvoering geven kom ik kijken.

PAULA: Nou, dat is dan afgesproken, je vader kan wel voor kaartjes zorgen. (*Tony op eventueel in klederdracht*)

TONY: Dag Hetty. Wat ben jij vroeg zeg, toch geen ruzie met je man hè?

HETTY: Nee hoor, pap, we zijn nog steeds stapelgek op mekaar, maar het is vanmorgen zo'n mooi weer en ik dacht eigenlijk een keer met mam te gaan winkelen.

TONY: Dan ben je te laat, mama is al winkelen en ze moest ook gaan tennissen. (*maakt intussen z'n kleren in orde*)

HETTY: Oh, nou ja, dan wacht ik wel tot ze terug is, ik zet zelf wel een kopje koffie. Jullie ook koffie?

TONY: Sorry, meid, maar wij staan klaar om te gaan, we zijn al laat. (*maakt z'n veters vast*)

HETTY: Geneer je maar niet, ik ben hier ook thuis. Ik wacht op m'n gemak op mama en zet intussen een kopje koffie, gaan jullie je maar uitsloven. (*naar de keuken af*)

PAULA: (*weer ongeduldig*) Tony, schiet nou eens een beetje op.

TONY: Begin jij nu ook al te commanderen? Je lijkt Wilma wel. Trouwens, wat zal ze zeggen als ze ziet dat ik niets heb uitgevoerd?

PAULA: Vergeet Wilma en die koperhandel nu eens even en concentreer je op je rol.

TONY: Ik Wilma vergeten? Ze wordt razend als ze me niet thuis treft.

PAULA: Laten razen en kom mee, morgen eet ze uit je hand.

TONY: (*angstig*) Of ze bijt m'n hand af, ja, laten we maar gaan voordat ik

me bedenk. *(samen af)*

WILMA: *(even later op)* Wel potverdorie, de vogel is gevlogen. Nu heeft hij nog de plaat gepoetst *(kijkt naar het koperwerk)* en nog niks gedaan. Zeker weer met de buurvrouw naar die stomme operetterepetitie.

FEMKE: *(op in trainingspak, vrolijk hijgend)* Ziezo, ik heb mijn portie gezonde beweging voor vandaag weer gehad. *(zegt hijgend tegen Wilma)* Wat is er, mam, je kijkt zo lelijk, slecht geslapen? *(rekt haar spieren)*

WILMA: *(nijdig)* Je vader heeft me weer een streek geleverd. Hij is er weer tussenuit gefietst. Hij zou voor mij het koper poetsen, dat was afgesproken.

FEMKE: *(verwonderd)* Je wilt me toch niet vertellen dat pap je aangeboden heeft het koper te poetsen?

WILMA: Kan je begrijpen. Dat heb ik hem opgedragen.

FEMKE: Nou, dan kan ik hem geen ongelijk geven dat hij er van tussen is.

WILMA: Dus jij vindt dat pa gelijk heeft dat hij niet doet wat ik zeg?

FEMKE: Natuurlijk ja, in een goed huwelijk commandeer je elkaar niet.

WILMA: Ik wilde gaan winkelen, daarna gaan tennissen, sta ik in een modezaak heb ik m'n pinpas vergeten. Zodoende ben ik teruggekomen, en nu dit weer.

FEMKE: Dus, mam, jij wilde gaan winkelen en tennissen en je wilt pap het werk laten doen, geen wonder dat hij er tussenuit knijpt.

WILMA: Maar hij was druk bezig toen ik ging, en nu is hij foetsie.

FEMKE: Waar is papa naartoe denk je?

WILMA: Naar de repetitie voor de operette natuurlijk. De buurvrouw zal hem wel omgepraat hebben, die is ook bij dat operettegezelschap, het is zo'n beetje z'n vriendin.

FEMKE: *(plagend)* Een beetje jaloers, mama?

WILMA: Ik? Jaloers, nee hoor, ook al is ze dan tien jaar jonger dan ik. Dat het koperwerk niet klaar is, dat stoort me en dat zal ik hem inpeperen.

FEMKE: Kalm aan, mam, denk aan je hoge bloeddruk. En trouwens, koperpoetsen is toch eigenlijk geen mannenwerk.

WILMA: O vind je dat, kom nou, dus ik zou die smerige karweitjes zelf op moeten knappen terwijl meneer met de buurvrouw de hort op gaat.

FEMKE: Operette zei je toch?

WILMA: Operette ja, maar als je hen af en toe bezig hoort zou je haast anders gaan denken.

FEMKE: Maar waarom ga jij dan ook niet bij die operetteclub? Samen is toch veel gezelliger?

WILMA: Operette, ik? Laat me niet lachen, mij te saai.

FEMKE: Operette saai, dan heb je zeker nog nooit operette gezien? Het is schitterend, en repeteren kan je samen tijdens het koperpoetsen, da's nog gezellig ook.

WILMA: Als jij koperpoetsen zo gezellig vindt, ga je gang. *(wijst naar koperwerk)*

FEMKE: Als jullie dat koperpoetsen samen doen schiet het een stuk beter op, en tussendoor wat leuke teksten repeteren, mooi toch.

WILMA: Zoals ik al zei: operette boeit me helemaal niet. Als het nu revue was, dat heb ik vroeger ook gedaan.

FEMKE: Revue? Heb jij in een revue gespeeld? Daar sta ik van te kijken.

WILMA: Had je niet gedacht hè? *(kijkt met verheerlijkt gezicht omhoog)*
Dat was mooi, dat zou ik nog wel willen. Maar zou ik dat nu nog kunnen?

FEMKE: Och mam, zoiets verleer je niet, "eens een artiest altijd een artiest". En het spreekwoord zegt: Oude liefde roest niet.

WILMA: Je lijkt je opa wel, die smijt ook altijd met spreekwoorden. En eh, wat zal pa ervan vinden?

FEMKE: Ik denk dat papa het fijn zal vinden als jij ook de bühne op gaat.

WILMA: Daar twijfel ik toch wel een beetje aan. En trouwens, op mijn leeftijd nog opnieuw aan revue beginnen...

FEMKE: Wat heeft dat nu met leeftijd te maken?

WILMA: Vroeger heb ik revue gedaan bij de groep "satire", dat was lachen, we lagen constant in een deuk, vooral tijdens de repetities. *(kijkt met een verheerlijkt gezicht omhoog)*

FEMKE: Zeg het maar eerlijk, mama, je zou graag weer aan een revue meedoen, maar je durft niet goed.

HETTY: *(op)* Wie durft wat niet?

FEMKE: Mama is bij een revue geweest vroeger. En nu zou ze nog graag willen, maar ze durft niet goed.

HETTY: Wat is dat nu voor onzin? Als je graag revue speelt, mam, dan doe je dat toch.

FEMKE: Je hoort het, mam, Hetty vindt ook dat je het moet doen.

WILMA: Er zit geen enkele gezelschap op een oud karkas te wachten. Die zien liever jong spul, en het publiek trouwens ook.

FEMKE: *(verontwaardigd)* Oud karkas? Mam, hoe durf je dat te zeggen? Je ziet er nog fantastisch uit, en ervaring telt ook mee.

WILMA: *(resoluut)* Hou er maar over op. Het is allemaal verleden tijd, ik heb mijn tijd gehad.

FEMKE: Ik zal even voor koffie zorgen, dan kunnen we er onder het genot van een kopje koffie over nadenken.

HETTY: De koffie staat te trekken, jij mag inschenken.

WILMA: *(kijkt op haar horloge)* Ik hoef daar niet over na te denken en

trouwens, ik moet weer weg, drinken jullie samen maar gezellig koffie.
(af, Femke gaat koffie halen af)

OPA: (door andere deur even later op, gaat naar z'n stoel) Is ze weg?

HETTY: Mama bedoel je? Ja, die is winkelen.

OPA: Gelukkig! (steekt z'n pijp op)

HETTY: Wat heb je, opa, is het zo erg??

OPA: (blaast een grote rookwolk uit) Ik heb niks, maar je moeder heeft kuren, ik mag binnen niet roken, ik moet precies doen wat ze zegt en zelf mijn mond houden.

HETTY: Je zegt het zelf altijd: "Spreken is zilver, zwijgen is goud." Maar wat rookt u eigenlijk voor bocht, die pijp stinkt verschrikkelijk.

OPA: Dit bocht koopt je moeder voor me, dat is de goedkoopste tabak die ze kan vinden, volgens mij is het een soort turfmoelm.

HETTY: Dan zal ik wel eens lekkere tabak voor je kopen, opa, een lekkere herenbaai, goed?

OPA: Je bent een schat, Hetty, waar heb ik dat aan te danken?

HETTY: (lachend) Wie het oude niet eert is het nieuwe niet waard.

OPA: (lachend) Pestkop.

FEMKE: (op met dienblad) Ziezo, koffie. Dag opa, weer bezig met rookgordijnen leggen? Ja, mama is niet thuis, he? (lachend) Straks valt onze kanarie nog van zijn stokje! (wijst naar de kooi)

OPA: Mijn Kanarie kan er wel tegen, die is intussen doorgerookt.

FEMKE: Dan slaapt hij zeker nog, en zit hij stil op de bodem van de kooi.

HETTY: Laat dat beestje toch met rust, misschien heeft hij wel last van z'n ogen door al dat blinkende koper.

OPA: Dat is werk voor je pa, je mama heeft hem aan het werk gezet, maar hij is er tussenuit geknepen.

FEMKE: Geef hem eens ongelijk, ma heeft altijd werk voor hem.

HETTY: (tegen opa) Wist jij dat mama vroeger bij een revue is geweest?

OPA: Ja, dat weet ik nog wel, vroeger was hier een actieve groep waar je mama ook aan meedeed, maar sinds ze ge-trouwd is dacht ik dat het over was.

HETTY: Dat heeft ze ons nooit verteld, misschien is het wel goed voor haar om zoiets weer te gaan doen.

OPA: (enthousiast) Ja, beslist, dan heeft ze ook niet meer zoveel tijd om op mij te vitten.

FEMKE: Opa, ook een kopje koffie?

OPA: Nee, ik geen koffie, daar word je zo lelijk van als je dood bent.

FEMKE: Grappenmaker!

HETTY: (nadenkend) Ik zit maar te dubben, ik kan er niet goed tegen dat pa en ma zo tegen mekaar tekeer gaan. Het is niet goed dat ma papa allerlei karweitjes opdraagt waar hij een hekel aan heeft.

FEMKE: Ze zouden samen de werkjes op moeten knappen en samen gezellige dingen moeten doen, ze hebben er nu de tijd voor...

HETTY: Zoals operette of revue of zoiets bedoel je?

FEMKE: Ja, dat bedoel ik, mam houdt van revue. (*nadenkend*) Maar hoe krijgen we haar bij een revuegezelschap?

HETTY: Volgens mij moet dat niet te moeilijk zijn, ik zal eens in de gouden gids kijken. (*loopt naar kast waar ook telefoon op staat en neemt gids*) Misschien is er wel een revuegezelschap in de buurt dat nog mensen zoekt.

OPA: Dan ga ik maar even wandelen, ik wil jullie in je plannen niet storen.

FEMKE: Doe dat, opa, hier zou je ons en jezelf nog vergiftigen met je turfmolm.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto